

ΤΡΙΑ «εξελισσόμενα σενάρια» υπάρχουν για τα Βαλκάνια. Αυτό το αναφέρει ο κ. Α. Παπανδρέου στη συνέντευξή του στα «ΝΕΑ», ενώ εκφράζει την ανησυχία του για όσα συμβαίνουν στην περιοχή μας. Αυτά τα σενάρια αφορούν άμεσα στην Ελλάδα. Στα δύο σενάρια υπάρχει, άλλωστε, το στοιχείο της επιβουλής κατά της ακεραιότητάς της. Το ένα σενάριο προσδίδει στη δημιουργία ισχυρού ισλαμικού κράτους στα Βαλκάνια. «Η Τουρκία είναι προσανατολισμένη να προσπαθήσει να καταλάβει τη Δυτική Θράκη», λέει ο κ. Α. Παπανδρέου. Και παρατηρεί ότι αυτό «είναι ένα σενάριο, που ικανοποιεί την Ουάσιγκτον».

Το δεύτερο σενάριο έχει στόχο τη δημιουργία ενός μακεδονικού κράτους, στο οποίο συμπεριλαμβάνεται και η ελληνική Μακεδονία. Το τρίτο σενάριο «ακουμπά» στη Σλοβενία και την Κροατία. Αυτό προδίδει τους στόχους της «γερμανικής επικυριαρχίας». Περιγράφοντας αυτά τα σενάρια, ο κ. Α. Παπανδρέου παρατηρεί: «Εν μέρει, συγκροτούνται μεταξύ τους, είναι κατ' ανάγκην παράλληλα, γι' αυτό και είναι πολύπλοκη η εκτίμησή του τι γίνεται». Και επισημαίνει ότι παίζουνται «άκρως επικίνδυνα σενάρια στην καρδιά της Ευρώπης και δέβαινα δίπλα στο σπίτι μας», για να τονίσει: «Εδώ είναι τεράστιες οι ευθύνες που υπάρχουν για όποια κυβέρνηση στον τόπο αυτό».

Ειδικότερα, για το θέμα της ονομασίας των Σκοπίων, παρατηρεί: «Παραμένει πάρα πολύ ανοιχτό».

Ανησυχία εκφράζει και για τις εξελίξεις που υπάρχουν στο Κυπριακό. Οι ιδέες Γκάλι «οδηγούν σε μια λύση, που έχει όλα τα χαρακτηριστικά της διχοτόμησης», τονίζει. Και εξηγεί γιατί «κόπουμε από τις συνομιλίες», που προγραμματίζονται να γίνουν στην Αθήνα, για το Κυπριακό: «Για την Κύπρο την πρώτη ευθύνη την έχουν οι Κύπριοι, είναι σεβαστές οι αποφάσεις τους, αλλά εμείς δεν βοηθούμε απλώς. Εμείς, ως Μητρόπολη του Ελληνισμού, έχουμε λόγο», λέει, για να παρατηρήσει: «Και δεδαίως, έχω αποκοπεί και θα αποκοπώ από τις συζητήσεις, διότι οι θέσεις μου πρέπει να ξεκινηθούν από την ειδοβλή και την κατοχή και να μην νομιμοποιούν αυτό το γεγονός. Αυτές οι θέσεις δεν γίνονται σήμερα δεκτές από τους διαπραγματευόμενους».

Αντιπαράβλλει τις δικές του θέσεις με την «κάτοια λύση», που κυφορείται για την Κύπρο και που «θα κάνει την Κύπρο προτεκτοράτο της Τουρκίας και θα ανοίξει νέα προβλήματα σε άλλες περιοχές του ελληνικού χώρου».

Αντιτίθεται στο διάλογο για τις ελληνοτουρκικές σχέσεις, διότι αυτός αφορά σε «διεκδικήσεις της Τουρκίας, εις βάρος των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων».

Κατηγορεί την κυβέρνηση ότι «προχωρεί τις δύο παράλληλες γραμμές λύσης του Κυπριακού και του συμφωνίου φιλίας με την Τουρκία» και ότι δεν αποκλείεται να φέρει «την όποια λύση του Κυπριακού, όσο κακή και αν είναι για τον Ελληνισμό, απλώς για να του λύσει τα χέρια, να δώσει αυτά που θέλει κάτω από πίεσεις Αμερικανών, Εγγλέζων και άλλων, στην Τουρκία».

Πέραν των ανησυχιών του για όσα συμβαίνουν ή σχεδιάζονται για τα Βαλκάνια, παραθέτει την άποψή του: «Εμείς πρέπει να συνεργαστούμε στα Βαλκάνια με όλες εκείνες τις πολιτικές δυνάμεις, που θέλουν ειρήνη, συνεργασία και ξεπέραςμα του εμφύλιου. Γιατί, πράγματι, για την Ελλάδα και ιδιαίτερα για τη Θεσσαλονίκη, τα Βαλκάνια είναι η μεγάλη ενδοχώρα και μπορούσαμε να παίξουμε ένα σημαντικότατο ρόλο».

Όμως, παρατηρεί ότι έγιναν λάθη (με τους κυβερνητικούς χειρισμούς) σε κρίσιμες φάσεις των εξελίξεων στα Βαλκάνια.

ΕΡ.: Και τώρα, κ. πρόεδρε, να πάμε σ' αυτά που αφορούν στα εθνικά μας θέματα. Η πορεία του «Μακεδονικού» δικαιώνει τη δική σας ένσταση, που τόσο θόρυβο προκάλεσε;

ΑΠ.: Πραγματικά, μου κάνει εντύπωση, γιατί προκάλεσε τόσο θόρυβο. Γιατί εκείνο το οποίο εγώ ζήτησα, ήταν να μη θριαμβολογήσουμε. Ήταν μια πρώτη κίνηση, μια πρώτη κίνηση στη σκακιέρα, αλλά η κατάληξη δεν είναι εκεί, δυστυχώς. Το θέμα παραμένει πάρα πολύ ανοιχτό.

Εύχομαι, και πρέπει να γίνει γι' αυτό κάθε προσπάθεια, να μη συμβεί η πανηγυρική και πλήρης αναγνώριση των Σκοπίων από την παγκόσμια Κοινότητα. Να μη γίνει αναγνώριση με τον όρο «Μακεδονία» ή τα παράγωγά του. Αυτό θα το δείξει η ζωή.

ΕΡ.: Οι πληροφορίες σας;

ΑΠ.: Είμαι απαισιόδοξος και για το κλίμα της Αμερικής, όπου αναμένεται μετά τις εκλογές να υπάρξει διευκρίνιση για λόγους ευνόητους και στην Ευρώπη, όπου ανησυχούν για την επιδίωξη των Σκοπίων και θέλουν να τους δώσουν ένα προστατευτικό μανδύα συνδεδεμένο και ντε γιούρε, γιατί υπάρχει ντε φάκτο αναγνώριση, όπως και μεις ντε φάκτο αναγνωρίζουμε ουσιαστικά τα Σκόπια. Έχουμε και προξενείο ακόμα εκεί.

Υπάρχει ανησυχία στους κύκλους της ΕΟΚ, τους ιδίους που ψήφισαν όπως ψήφισαν στη Λισαβόνα... Αλλά μιλώντας γι' αυτό, θα μου επιτρέψετε να επεκταθώ: Η απόφαση να διαμελισθεί η Γιουγκοσλαβία, ήταν το μέγα ιστορικό λάθος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Η Γερμανία ενδιαφέρεται για τη Σλοβενία και την Κροατία. Ακολούθησε η Γαλλία, γιατί ήθελε να είναι στέρα της παρουσίας της Γερμανίας στην ενωμένη Ευρώπη, στην πορεία προς το Μάαστριχτ. Δεν ήθελε να δυσαρεστήσει την Γερμανία και έβαλαν μάλιστα και μια ημερομηνία, έφτιαξαν την Επιτροπή Μπατεντότ κ.λπ. γνωστά σε όλους.

Αλλά κινήθηκε αμέσως η Γερμανία, πριν περάσουν οι προθεσμίες και αναγνώρισε και Σλοβενία και Κροατία.

ΤΟ ΒΕΤΟ

Στις 16 Δεκεμβρίου, πάντως, του '91, ήταν η κρίσιμη απόφαση και δυστυχώς η Ελλάδα είναι μια από τις χώρες που συμφώνησαν. Και αυτό βαρύνει τον κ. Σαμαρά και τον κ. Μητσοτάκη

Συνέντευξη στον ΓΙΑΝΝΗ ΦΑΤΣΗ

ασφαλώς με τεράστια ιστορική ευθύνη. Έπρεπε ν' ασκήσει βέτο. Το πιο σημαντικό βέτο που μπορούσε ποτέ η Ελλάδα να έχει μετρούσε της. Και αν ήθελαν οι άλλοι, όχι ως Κοινότητα, αλλά ως χώρες που θέλουν να φτιάξουν σφαίρες επιρροής, να προχωρήσουν, ας το προχωρούσαν. Ίσως δεν θα μπορούσαμε να τους σταματήσουμε. Αλλά δεν θα είχαμε την ιστορική ευθύνη να έχουμε συμμετάσχει στην απόφαση.

Τώρα, επειδή πολλά λέγονται για τη Γιουγκοσλαβία και γενικότερα για τα Βαλκάνια, θα ήθελα να σας πω μερικά πράγματα που δεν έχω πει, κατ' αυτόν τον τρόπο. Θα σας τα παρουσιάσω, όπως τα βλέπω.

Πρέπει ν' αρχίσω λέγοντας ετούτο, ότι η Αμερική αρχικά δεν είχε εκδηλώσει κανένα ενδιαφέρον να συμμετάσχει σ' αυτήν τη διαδικασία διάλυσης της Γιουγκοσλαβίας. Από κάποιο σημείο και ύστερα, όχι μόνον αποσύναψε, αλλά έπαιξε και παίζει ενεργό ρόλο, κατά τη γνώμη μου, προς μια κατεύθυνση ή προς δύο κατευθύνσεις.

ΤΡΙΑ ΣΕΝΑΡΙΑ

Υπάρχουν κατά τη γνώμη μου τρία εξελισσόμενα σενάρια στον βαλκανικό χώρο, τα οποία εν μέρει συγκροτούνται μεταξύ τους. Εξελίσσονται ταυτόχρονα και γι' αυτό είναι και τόσο πολύπλοκη η παρουσία και η εκτίμησή του τι γίνεται. Πιστεύω ότι ο πρώτος στόχος της υπερατλαντικής δύναμης είναι ο σχηματισμός στα Βαλκάνια ενός ισχυρού ισλαμικού κράτους.

Μαζί με την Τουρκία, αυτό το ισχυρό ισλαμικό κράτος, θα μπορούσε να απειλήσει σημαντι-

Ο Α.Γ. Παπανδρέου μιλάει για τα εθνικά θέματα

Τρία σενάρια για τα Βαλκάνια

κές στρατηγικές θέσεις της Ευρώπης. Προϋπόθεση όμως για τη δημιουργία αυτού του ισλαμικού κράτους, είναι η εξουθένωση της Σερβίας και εν μέρει της Ελλάδας.

ΤΑ ΣΚΟΠΙΑ

Το μέγα λάθος που φαίνεται εδώ, ήταν ότι τα διοικητικά σύνορα της Γιουγκοσλαβίας του Τίτο, τα μετέτρεψαν σε κρατικά σύνορα, δημιουργώντας δύο μη δίδωσιμα κράτη. Μη δίδωσιμα οικονομικά τα Σκόπια, που ως τμήμα της Γιουγκοσλαβίας, με τη βοήθεια δέβαινα από τις άλλες Δημοκρατίες, επιζούσε. Αφίστε δε κιάς ότι είναι ακαθορίστον εθνικότητα. Μη δίδωσιμη είναι η Βοσνία Ερζεγοβίνη, μια τριεθνής οντότητα που και αυτή οικονομικά δεν μπορεί να ζήσει χωρίς την πλούσια συμβολή, είτε της παλιάς Γιουγκοσλαβίας είτε τώρα της Αμερικής και της Γερμανίας.

Εδώ ήθελα να προσθέσω πως θα κινηθεί το σενάριο αυτό.

Η Αλβανία θα διεκδικήσει το Κοσσυφοπέδιο, αργά ή γρήγορα. Θα ενωθεί και με τη Βοσνία Ερζεγοβίνη και θα κάνει προσπάθεια ν' απορροφήσει τα Σκόπια. Η Τουρκία ταυτόχρονα είναι προσανατολισμένη, όταν αυτή η πορεία πάρει μορφή και σχήμα, να προσπαθήσει να καταλάβει τη Δυτική Θράκη. Αυτό είναι ένα σενάριο το οποίο παίζεται από ορισμένους. Πιστεύω ότι είναι ένα σενάριο, που ικανοποιεί την Ουάσιγκτον.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΣΕΝΑΡΙΟ

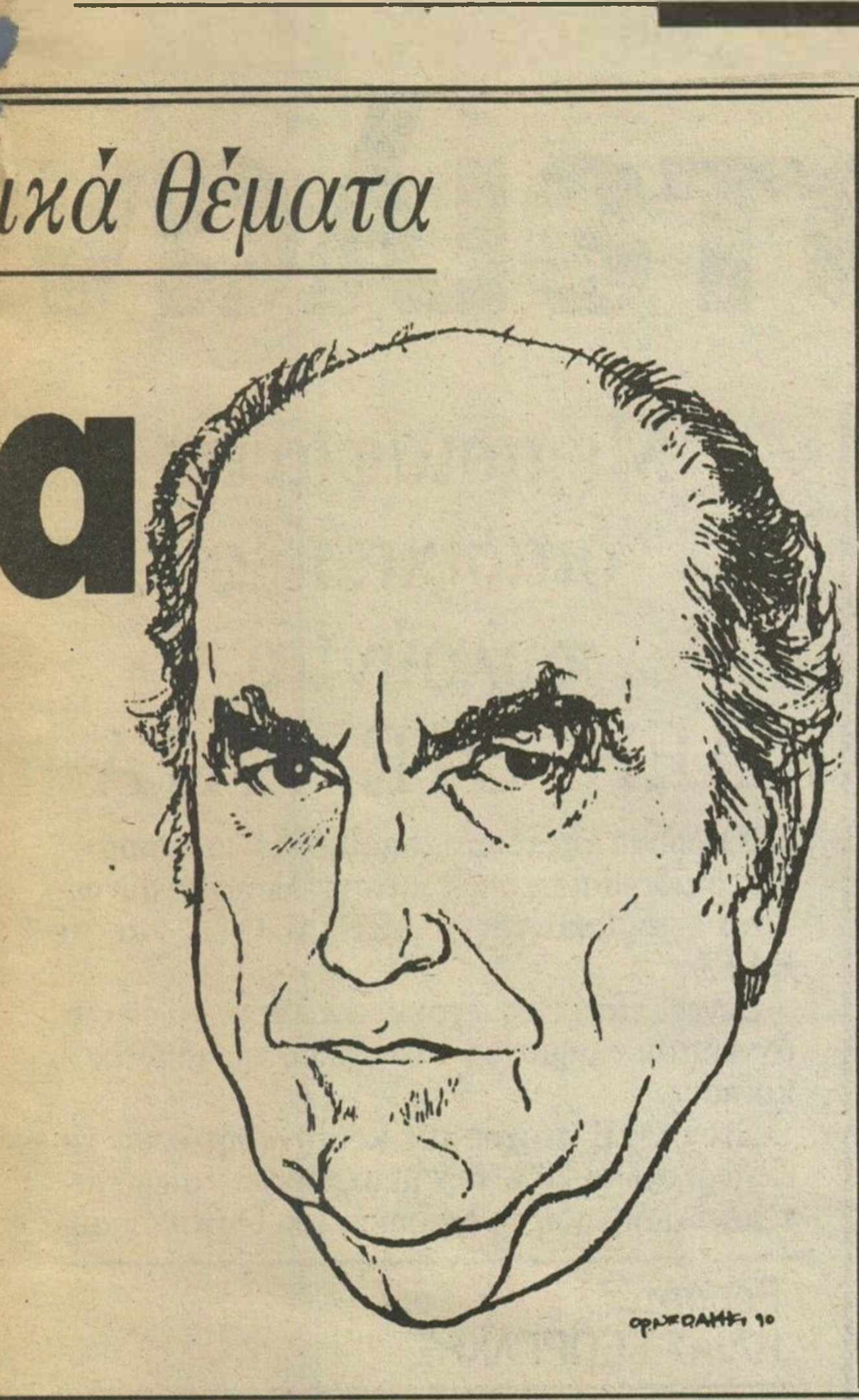
Υπάρχει ένα δεύτερο σενάριο, που παίζεται και που έχω και σε κάποια αντίθεση με το σενάριο που μόλις περιέγραψα, του ισλαμικού κράτους. Είναι η δημιουργία ενός «Μακεδονικού» κράτους. Περιλαμβάνει τη Μακεδονία του Πιρίν, τα Σκόπια και την ελληνική Μακεδονία.

Ασφαλώς υπάρχει κι αυτό το χαρτί, υπάρχει κι αυτό το σενάριο, που εξηγεί γιατί τόσο η Σερβία πρέπει να εξουθενωθεί, όσο και η Ελλάδα, με μια εξαίρεση την Κρήτη, την οποία θέλουν να μεταδώσουν οι Αμερικανοί σε μόνιμο προγεφυρώμα τους.

Έχουμε ταυτόχρονα το άλλο σχέδιο σε μεγάλη εξέλιξη, της γερμανικής επικυριαρχίας, της μεγάλης σφαίρας επιρροής, ήδη υπάρχει στην Αυστρία, στη Σλοβενία, την Κροατία, Ουγγαρία. Το γεωπολιτικό και δεν μπορούμε να αγνοήσουμε ότι πέραν αυτών μπορεί να αναπτύξει σχέσεις προνομιακές με την Ουκρανία και τις Βαλτικές χώρες.

Ε, όταν αυτό είναι κλειστό στην πράση

Η κυβέρνηση προχωρεί τις δύο γραμμές της λύσης του Κυπριακού και του συμφωνίου φιλίας με την Τουρκία

γραμμή έχουμε διχοτόμηση, αλλά δεν αρκεί ότι είναι διχοτόμηση, αναγνωρίζεται κάτι που δεν είχε αναγνωριστεί από τους άλλους προέδρους της Κύπρου. Αναγνωρίστηκε η πολιτική ισοτιμία, το 18% με το 82% και με αυτό τον τρόπο υπάρχει και μια τουρκική επικυριαρχία σ' ολόκληρη την Κύπρο. Κι αν αυτοί οι κανόνες περί πολιτικής ισοτιμίας μας μεμονωμένα γίνουν δεκτοί, τι μπορεί να συμβεί στη Θράκη, εάν οι Τούρκοι πουν «μεταφέρουμε τους ιδίους "κανόνες Γκάλι" και σ' αυτή την περιοχή της Ελλάδας»;

Εδώ γίνεται μια προσπάθεια να δροθεί μια όποια λύση και δυστυχώς αυτό είπε και ο κ. Παπακωνσταντίνου προχθές στη συνάντησή του με τον κ. Τσετίν: «Συμφωνήσαμε να βοηθήσουμε, υπάρχουν καλές προθέσεις και από τουρκικής και από ελληνικής πλευράς». Άκουσαν, άκουσαν κι είμαστε σύμφωνοι ότι πρέπει να δροθεί μια κάποια λύση... Αυτό, «μια κάποια λύση»!

Η ΤΟΥΡΚΙΑ

ΕΡ.: Ποιοι κίνδυνοι ελλοχεύουν σ' αυτόν το διάλογο με την Τουρκία;

ΑΠ.: Μέγας κίνδυνος είναι ότι ξεκινάμε, καλά είπατε τη λέξη διάλογο, ένα διάλογο διακοπέντα και τα λοιπά - αυτά ήταν για τα μάτια - ένα διάλογο όπου πρόκειται να φτάσουμε κάποτε να συζητήσουμε τα θέματα, που λέει, χωρίζουν τις δύο χώρες, τα οποία επαναλαμβάνω για πολλοστή φορά είναι διεκδικήσεις τουρκικές εις βάρος των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων. Να πετοσκοφούν την ελληνική μας κυριαρχία.

Υπάρχει μόνο ένα θέμα που μπορούμε να συζητήσουμε, είναι η υφαλοκρηπίδα. Η οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας, την οποία πρέπει να παραπέμφουμε από κοινού στο Δικαστήριο της Χάγης. Κανένα άλλο θέμα προς συζήτηση δεν πρέπει να υπάρξει.

Αναφέρω στο διάλογο που αφορά αυτό που διεκδικούν οι Τούρκοι, που δεν στηρίζεται σε κανέναν κανόνα του Διεθνούς Δικαίου. Αλλά έχουμε εδώ την κυβέρνηση μας, να λέει πως και η Τουρκία έχει συμφέροντα στο Αιγαίο.

Εμείς θα έθελον να πούμε τι συμφέροντα έχουν; Ο διεθνής νόμος λέει ποια είναι τα υπαρκτά ή μη νόμιμα συμφέροντα.

Πάω λίγο πιο πέρα. Εδώ, ο κ. Μητσοτάκης δίνει την εντύπωση πως προσπαθεί να συνδέσει την πρόοδο των συνομιλιών με λύση του Κυπριακού. Όμως είναι σαφές ότι αυτό δεν είναι αληθές. Ψέματα είναι και ψεύδεται, γιατί απεδέχθη την πρόταση του Χερντ για αναδάμηση της Τουρκίας και προηγούμενος τη χορήγηση βάσει των μεσογειακών προγραμμάτων σχετικής οικονομικής βοήθειας προς την Τουρκία. Δέχτηκε ότι η Τουρκία είναι μεγάλη περιφερειακή δύναμη, η οποία πρέπει να ενσωματωθεί, όχι κατ' ανάγκην να ενταχθεί, αλλά να ενσωματωθεί στην Κοινότητα, να γίνει προνομίως παρτενέ της Κοινότητας. Αυτά όλα έχουν υπογραφεί κι έκτοτε, υπάρχουν πολλά δείγματα ότι αυτός ο όρος, να λυθεί το Κυπριακό πριν κι ύστερα να προχωρήσουμε, έχει παραβιαστεί κατάφωρα.

Ο κ. Παπακωνσταντίνου είναι σαφές ότι προχωρεί τις δύο παράλληλες γραμμές - της λύσης του Κυπριακού και του συμφωνίου φιλίας με την Τουρκία. Δεν χάνουν ευκαιρία ο κ. Μητσοτάκης και ο κ. Παπακωνσταντίνου να μιλούν για τις καλές προθέσεις της Τουρκίας. Όταν γνωρίζουμε ότι υπάρχει σαφής επεκτατισμός προς δυσμάς της τουρκικής στρατιωτικής μηχανής για εκπλήρωση του ονείρου της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Κι έτσι αναβαθμίζουμε εμείς το κύρος της Τουρκίας στην Κοινότητα. Και σε τι θέση θα δροθείς, όταν εσύ μιλάς διαρκώς για καλές προθέσεις και για σύμφωνο φιλίας, τι θα έχεις να πεις όταν σου παραδίδουν κάποιο χώρο; Απότομα θα γίνουν επεκτατικοί; Και ορθώς από το υπουργείο Εθνικής Άμυνας βγαίνει η σωστή θέση ότι ο μέγας και κύριος κίνδυνος είναι ο ες Ανατολών.

Εδώ ο κ. Μητσοτάκης, πιο συγκεκριμένα, σε αυτήν τη φάση δεν αποκλείεται να φέρει την όποια λύση του Κυπριακού όσο κακή κι αν είναι για τον Ελληνισμό, απλώς για να έχει λυμένα τα χέρια και να δώσει αυτά που θέλει να δώσει κάτω από πιέσεις δέβαινα Αμερικανών, Εγγλέζων και άλλων, στην Τουρκία. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Λύστε το όπως όπως, μου λένε τα χέρια να κάνουν διευθετήσεις ευνοϊκές. Αυτά λέει και αυτά κάνει.

Έχουμε ακόμα και το θέμα του πλούτου, του πετρελαϊκού πλούτου του Αιγαίου και αυτή τη μοιρασιά ακόμα. Λοιπόν, εδώ μιλάμε για ξεπούλημα. Για την Κύπρο, ασφαλώς, την πρώτη ευθύνη την έχουν οι Κύπριοι. Είναι σεβαστές οι αποφάσεις τους, αλλά εμείς δεν βοηθούμε απλώς, εμείς ως Μητρόπολη του Ελληνισμού έχουμε λόγο.

ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

ΕΡ.: Τι πρέπει να κάνει η Ελλάδα στα Βαλκάνια;

ΑΠ.: Εμείς, στα Βαλκάνια πρέπει να μην ξεχάσουμε τις στενές μας παροτραιράδες σχέσεις με τη Σερβία. Ταυτόχρονα, θα πρέπει να δούμε ότι η επίθεση κατά της Σερβίας και κατά της Ελλάδας, που κατά έναν τρόπο υπάρχει η μπορεί να υπάρξει, γίνεται στο δωμάτι της εξάπλωσης ενός ισλαμισμού, ελεγχόμενου από την Τουρκία. Αναβαθμίζει την Τουρκία στα Βαλκάνια.

Αυτά είναι τα προβλήματα, στα οποία πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας. Πρέπει να συνεργαστούμε στα Βαλκάνια με όλες εκείνες τις πολιτικές δυνάμεις, που θέλουν ειρήνη, συνεργασία και ξεπέραςμα του εμφύλιου. Γιατί, πράγματι, για την Ελλάδα και ιδιαίτερα για τη Θεσσαλονίκη, τα Βαλκάνια είναι μεγάλη ενδοχώρα και μπορούσαμε να παίξουμε ένα σημαντικό ρόλο και ως μέλος της Κοινότητας, αν δεν τα είχαμε κάνει «μπατάλο».

Πρέπει να πει κανείς, επιτέλους, την πικρία που πρέπει να υπάρχει. Η Ν.Δ. δόθησε τη σημερινή κυβέρνηση της Βουλγαρίας, δόθησε το κόμμα αυτό, που κυβερνά σήμερα και το οποίο συνεργάζεται άριστα και με τη μπουσουλμανική μειονότητα και με την Τουρκία. Και το ίδιο πρέπει να πούμε και για την κυβέρνηση της Αλβανίας, το Δημοκρατικό Κόμμα, όπως λέγεται, επέλεξε η Ν.Δ. να βοηθήσει και να εγκαταστήσει εκείνους, οι οποίοι τρέφουν επεκτατικές τάσεις προς τη χώρα μας. Έχει κάνει απεριγρά-πτα λάθη.

Ο πρόεδρος του γερμανικού Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος Μπόρν Έγκχολμ με τον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ Α. Παπανδρέου και τους Α. Τσοχατζόπουλο, Θ. Πάγκαλο και Χρ. Παπουτσή

Σε αδιέξοδο μας οδηγούν οι συντηρητικές επιλογές

ΒΕΡΟΛΙΝΟ. ΜΕ μια ξεκάθαρη πρόταση που στοχεύει στην ανάπτυξη, με ταυτόχρονη αλλαγή στην πολιτική ισορροπία δυνάμεων, ο κ. Α. Παπανδρέου μιλώντας χθες - στην εναρκτήρια συνεδρίαση της 19ης Συνόδου της Σοσια-

ΑΠΟΣΤΟΛΗ:
ΔΗΜ. ΓΟΥΣΙΔΗΣ

στικής Διεθνούς - έκρουσε τον κώδωνα του κινδύνου για την επανεμφάνιση του σκληρού συντηρητισμού.

Η παρέμβαση του κ. Α. Παπανδρέου στο συζητούμενο θέμα του «δημοκρατικού σοσιαλισμού σε ένα μεταβάλλομενο κόσμο», έγινε χθες το μεσημέρι, αμέσως μετά την ομόφωνη απόφαση των προέδρων να τον προτείνει για αντιπρόεδρο της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, στις εργασίες της οποίας μετέχουν 139 χώρες.

Οι συντηρητικές πολιτικές επιλογές που προβάλλονται στην παγκόσμια σκηνή, επισήμανε ο κ. Παπανδρέου, έχουν προκαλέσει σοβαρά αδιέξοδα και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι κοινωνίες έχουν αποκτήσει εκρηκτικές διαστάσεις. Αν επιτεφούμε να συνεχισθεί αυτή η διαδικασία, θα έχουμε επανάλυση το θάνατο σφάλμα της περιόδου του μεσοπολέμου, θα αφήσουμε έτσι την πόρτα ορθόδοξη στις τυφλές δυνάμεις της ακροδεξιάς.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
ΑΝΔΡΕΑ ΣΤΗ
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΗ

Εκτός από τον κ. Παπανδρέου για τις θέσεις των αντιπροέδρων, προτάθηκαν και οι γνωστοί σοσιαλιστές ηγέτες Γκονζάλες, Φόνγκελ, Φαμπιούς, Περές, Κράβι, Ραμπίν, Μπρούτλαντ, Σμιθ και Κάρολσον.

Το ενδιαφέρον της σημερινής μέρας επικεντρώνεται στην ομιλία του πρώην Σοβιετικού ηγέτη Μιχαήλ Γκορμπατόφ, στις τρεις το μεσημέρι.

Στο μεταξύ, η επιτροπή αποφάσεων του Συνεδρίου δέχθηκε χθες σαν νέα μέλη τους Σαντινίστας και το κόμμα του Ακίλε Οκέτο, γεγονός που ενδέχεται να σηματοδοτήσει πολιτικές εξελίξεις στην Ιταλία, με συνεργασία σοσιαλιστών και πρώην κομμουνιστών.

Η επιτροπή κατέληξε ακόμη σε προτάσεις για μη επέμβαση στην πρώην Γιουγκοσλαβία, αναγνώριση μειονοτήτων στα πλαίσια των υφιστάμενων εθνικών συνόρων και δικαίωμα ελέγχου του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού σε όλους τους χώρους εγκλεισμού.

ΠΑΣΟΚ: «Πρωτοτυπία της κυβέρνησης»

ΤΗ συνέντευξη του κ. Α. Παπανδρέου στα «ΝΕΑ» σχολίασε ο εκτελών χρέη κυβερνητικού εκπροσώπου κ.

Μαγγίνας. Είπε ότι ο κ. Α. Παπανδρέου έδωσε τη συνέντευξη «χωρίς να πει τίποτε» κι ότι «οι εκτιμήσεις του δεν έχουν ιδιαίτερη σημασία».

Το ΠΑΣΟΚ (ο Γραφείο Τύπου) σχολίασε ως εξής αυτά που είπε ο κ. Μαγγίνας:

«Το ότι η κυβέρνηση παραπαίει, είναι γνωστό. Αλλά και να δηλώνει επισήμως ότι δεν αντιλαμβάνεται τι διαβάσει, πρέπει να ομολογούμε ότι έχει μια κάποια πρωτοτυπία».